

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP.

• Megjelenik minden szombaton. •

Szerkesztőség: Erdélyi-út, (törvényszéki palotával szemben.)

Felolós szerkesztő:

Előfizetési ára: egész évre 8 korona, fél évre 4 korona.

Kiadóhivatal: Dobay János könyvkereskedése Gyulán.

Dr. Frankó László.

1/4 évre 2 kor. Egyes szám ára 16 fillér.
Hirdetéseket a kiadóhivatal juttatvány árakon vesz föl.

Léhaság.

Semmi sem jellemzi jobban a mai kort, mint e szó. Akár merre tekintünk, mindenütt a szemünk elé ötlík: az emberek életmódján, az emberek szellemi és kézi alkotásán ott találjuk a maga teljes valóságában. Virit, mint a dupla mák; lehetetlen föl nem ismerni. Valószínűleg ennek is bacillususa van, mint a többi nyavalyának, a mely járványosan lép fel és pusztítja az embereket.

Romboló a hatása a társadalom minden osztályánál, de legczudarabbul hat az iparos osztályánál, különösen a kis-iparosnál, a ki a keze munkája után kénytelen megélni. A mindennapi élet tapasztalata száz meg száz jelenséggel és tanulsággal szolgál. Manapság eseményszámba megy, ha valaki rendelést tesz és tökéletes munkát kap. A cipész olyan lábtűt varr, hogy a tyukszem kiveri utána az ember lábujjait s egész életére megnyomorodik, vagy ugy tüzdeli össze, hogy egy hét mulva szétmálik az egész bőralkotmány. A szabó elszabja a szöveteket s olyan öltözéket erőszakol megrendelőjére, a mely hónalyban vág, a nyakon dröszöli, szóval: kényelmetlen, rossz. A pék süteményében mindennap

találsz valamit, a mi nem bele való; a falon mászó, vagy a szobában repdeső házi állatok közül egy-egy kiüött példányt, vagy zsákmadagot, avagy czirokséprő- és lószórszálat, vagy kulimászos deszkadarabot s ha e miatt szelid hangu panaszt emelsz: a jó iparos megsértődik és még neki áll feljebb. A könyvkötő felcseréli a legértékesebb könyvek ivet, sőt az is megesik, hogy kötés közben egy-egy ivet ki is hagy. Tönkre teszi az egész művet, hanem azért a munka áráért elküld s kitarotán zaklat. Fizetni kell, akár előbb, akár utóbb; manapság nem ajándékoz senki sem. S ha éppen vész is el egyeseknél követelés, az árákat már eleve ugy állapítják meg, hogy az elveszett pénzt megfizeti az, a ki fizet. Az iparos csak akkor veszít, a mikor léhasága miatt faképnél hagyják.

S ekkor mi lesz a legtöbb önálló iparosból? Először is ur! Beiratkozik a polgári kaszinóba, a bicikli-klubba, vadász-jegyvet vált és vadász-területet bérel. Mindenütt található, csak az üzletben nem. Egész napon kártyázik, billiárdozik, biciklizik és vadászik. A magukra hagyott segédek pedig ugy dolgoznak, amint nekik tetszik. Összeszétakolják a cipőt, a hogy; a zsem-

lye-tésztaba beledagasztják a piszkot s a kinek nincs inyére, tegyen róla, ha nem tetszik, hagyja ott. A legtöbb ember ott is hagyja s akkor következik a léhaság büntetése: az ipari pangás, a bukás. A híres önállóság, függetlenség, befagy s a bukott iparos a végzett földesurral karonfogva megy a kataszterba. Együtt mennek hivatalt keresni. Ha még fiatal az ember, bedugják az atya érdemeiért, vagy kortos szolgálatainak honorálása címén valami kis hivatalba, ahol éppen hónapról-hónapra megélhet; ha meg már megvénült, elhelyezik a város szegényházába. Ez a léhaság vége.

Mindennap halljuk a kezdők dicsekedését, látjuk a léhaság virágzását; de halljuk egyuttal az epidémia előrehaladottabb állapotában sinlők keserves panaszkodását is. Nincs pénz, nem megy az üzlet! Nincs ám, mért a kártya, orfeum, bicikli, meg a vadászat elvitte s nem megy az üzlet, mert senkinek sincs kedve szük, szeges cipőkben megnyomorítani a lábát, elszabott ruhában szenvedni, bogaras zsemlet falatozni. — Senkinek sincs kedve pénzéért a rövidebet huzni s igazgása mellett kárt vállalni. Oda megy mindenki, a hol jól kiszolgálják. S hogy jól kiszolgálhassa az

TÁRCZA.

Petőfi.

— A halálba — halhatatlanságba prologja. —
Irtá: **Belenzőrései Dezős.**

... Költő-király, te nekéd szól a dal most,
A ki annyit daloltál mi nekünk ...
Haza, szabadság és a szerelemlől:
Te hozzád esendül most az énekünk.
Tőled tanultuk a hazát szeretni,
Szívünkbe zárva minden éneked,
Ki szívedet nekünk a dalban adtad,
Most mi dalolunk halványan nekéd.

A mikor mondta egyik dalt a másra,
Szent hevülésben, tüzzel ajakad:
— Hisz forró dalod hallatára most is
Fakó szívekben szerelem fakad —
Vad küzdelem szakadt a honra akkor
S a vész már téged harcmezőn talált,
Kezedbe karddal, ajkadon a dallal
Szenvedtél el te hősies halált.

És sirt a pusztá, sirt a délibábja
És sirt a nemzet minden gyermeke,
Könyekbe olvadt emléked daloddal
És termelt rólad fájó, bús regge.
... Mesébe illő volt is a te élted
És szívfacsaró, gyászos a mese ...
Az égbe szállt fel a mi csalagányunk,
S nem szállt tán többé vissza sohase?

S hogy égbe szálltál a mi nagy keservünk,
Betöltötte a pusztát, két eget ...
Fél század óta hull a könyünk érted,
És még sem tudtunk sírni eleget.

Pedig dalodból minden szó a szánkról
Az ég felé, mint imádság repül ...
S míg egy magyar lesz ezen a világon,
A te dalodon mindig felhevül.

... Utódok ajkán csak halvány az ének,
Pedig a szívük szüntelen dalol ...
Csak a csalagány tud dalolni rólad,
Csendes csalithan, hű bokor alól.
... S hogy szellő szórja szét e szép hazában
Bübájos, édes, búske éneked:
Végig vonul a végtelen világon
Örök dicsőség nekünk s te nekéd! ...

Az ara legnagyobb büszkesége.

Elhezélsa az 1848/49-iki szabadságharoz utáni időből.

Irtá: **Csoorvássy István.**

(Vége.)

Kosztában kezdett a méreg formni.

— Uram! mondotta elfojtott haraggal,
vannak sérelmek, melyeket lovagias egyének nem szoktak a rendes törvény foruma elé vinni, hanem egymás között rövid uton egyenlítik ki. Vagy visszavonja ön és visszavonják önök a magyar honvédeket sértő szavaikat, vagy elégtételt adnak.

Az osztrák tiszték ezalatt teljesen viszszyantérték hidegvéröket. Szóvivőjük megvetőleg válaszolt:

— Nincs mit visszavonjunk.
— Akkor lovagias elégtételt kérek.
— Osztrák császári tiszt egy lázadóval nem vív párbajt.

Ez újabb inzultus aztán egészen kihozta Kosztát sodrából. Elfeledkezett arról, hogy ő egészen idegen földön van, idegenek között, egymaga, jóbarát, ismerős és fegyver nélkül. Maga szerzett magának rögtön megtorló elégtételt.

Olyan derék pofont adott a rágalmozó tisztnek, hogy az valamennyi dzsin van Mohamed égében, mind ott látta káprázó zemei előtt.

Az osztrák tiszték felugráltak s kirántva élesre fent kardjaikat, mindhárman reá rohantak a merénylőre.

Az ilyen megsértést csak vérrel lehet lemosni, össze fogják apritek a gézenguzt.

De Kosztának is akadt fegyvere. Fölragadta karszekét. Erős mahagóni fa volt az, kemény mint a vas. Jó kézben, ez sem utolsó fegyver.

De nem bizony, mert a legelső a tiszték közül, ki le akarta vágni, ugy sujtotta

iparos megrendelőit, elengedhetetlen szükség, hogy az üzletének rabja legyen; minden tudásával, minden erejével és idejével üzletének éljen. Ha aztán husz-harmincz évi lelkiismeretes, szorgalmas, becsületes munka után megszedte magát, akkor bezárhatja a műhelyt s mehet kaszinózni, kártyázni; nem fog se hivatalra szorulni, sem a szegényházbau meghalni.

Minden ember aynyit ér és olyan sorsot érdemel, a mint érvényesülni tud s a milyen pozíciót biztosít magának. Elismerjük, hogy az életviszonyok sokkal nehezebbek manapság, mint voltak ezelőtti időkben; de tagadhatatlan igazság, hogy a szorgalmas munkás, tisztességes, becsületes iparos, a mai nehéz időkben is fenntarthatja magát. Iparkodjék minden ember hivatásának lelkiismeretesen megfelelni: teljesítse ki-kí köteleességét legjobb tudása és tehetsége szerint, legyen takarékos és előrelátó s akkor nem bukik el senki.

A munka és takarékos életmód e föld kerekességén mindenki számára biztosítja a mindennapi kenyeret.

Öreg polgár.

Tekintetes Szerkesztő úr!

A »Békésmegyei Hirlap« július 28-án megjelent számába a »Radikális« cz. — nem rég született — lapból a Társadalmi viszonyok Békésen« című czikk lett átvéve és mint vezérocikk közölve.

Engedelmével ezen közleményre óhajtanék némi észrevételt tenni.

Nem tudom mit akart elérni a »Radikális« tudósítója ezzel a »kép-törődékekkel?« Ha azt, hogy a már simulni kezdő hullámokat újból felkorbácsolja, ugy czálját al-

kalmasint elérte. De vajjon mi öröme telik valakinek abban, ha egymásra utalt egyének egymás ellen látít? Józán eszű egyénilyet nem tehet, vagy ha ezt teszi, akkor vagy azért cselekszi, hogy megmutassa miszerint ő is tud írni, vagy pedig azért, hogy valami titkos czélja van, a melyet csak ugy érhet el, ha a zavarosban halászhathik.

Bármelyik legyen ez ok, egyik sem képesíti az illetőt arra, hogy tisztességes egyének neveit nyilvánosan meghurcolja és saját magát »nagy világo« tudósítójának feltolja.

De ha már ezt teszi, mert az ő lelkének az esik jól, azt mindenki megkövetelhető tőle, hogy a »kép-törődék«-eket ugy adja elő, a mint azok a valóságban megtörténtek.

A mi dr. Hajnal Istvánra vonatkozó megjegyzését illeti a »törődékek« írójának, arra nem reflektálok, Nem pedig azért, mert a ki dr. Hajnal Istvánt ismeri, az igen jól tudja, hogy a közpályán olyan lelkiismeretesen működő egyének, mint neki, a működése mindenkinek nem tetszethik s a ki nekem nem tetszik, az azután a saját miveltségének megfelelő formában ad kifejezést saját lelkiállapotának; a ki pedig nem ismeri, annak meg ugy is hiába beszélnek, mert az el sem hinné, hogy olyan ember, mint a milyen valóban is a milyennek leírni kellene.

A mi a Pöcz és Osváth-féle dolgot illeti, ez sem egészen ugy történt, mint a hogy a »törődékek« írója mondja.

Nem pedig azért, mivel Pöcz János a »megbélyegző« nyilatkozatot nem a kaszinóban tette. Hanem tette igenis egy olyan bizalmas körben, ahol az ember sok olyan dolgot megszokott tenni, a melyet a nyilvánosság talán meg sem enged: Az ilyen helyen tett nyilatkozatok, megjegyzések férfiak között nem adatnak tovább. Bizonyosan Pöcz János is arról volt meggyőződve, (a kiről különben talán a »törődékek« írója is tudja, hogy éppen nem bőbeszédű ember) hogy férfiak között van; alkalmasint, ha

tudta volna, hogy annak a körnek egy tagja a kémszerepet játssa óvakodott volna bár mit is mondani.

A mi ezen áldatlan ügynek a további folyását illeti, arra nézve csak azt bátorokodom megjegyezni, — s gondolom, hogy ezzel minden gavalérr ember egyet is ért — hogy ebben az ügyben Osváth Ferencznek minden tekintetben másként kellett volna eljárni, mint a hogy eljár s az az állás, a melyet elfoglal, meg követelte volna, hogy társadalmi élet ismeretével is dokumentálja azt, hogy arra az állásra reá termett, a mely állásban »Osváth iránt fényesen nyilvánult« a bizalom.

Nem áll az sem, mintha a »kaszinó-párt« kiaharta« volna buktatni Osváthot az igazgatóságából. Nem áll pedig azért, mert a kaszinó, mint kaszinó ilyen dologra nem is gondolt. Mert reményem, abban talán igazat ad a »törődék«-nek írója is, hogy választásoknál jelöltet ajánlani minden választónak szabad; talán abban is egyezik nézetünk, hogy ha az ellenjelöltet pár kaszinói tag ajánlja, abból még nem szabad arra következtetni, hogy itt az egész kaszinó működik.

Bizony kérem, ha Pöcz János helyett mást állít oda jelöltül Osváth mellé a »kaszinó-párt«, nem tudom milyen »fényesen nyilvánult« volna a bizalom?

A mi a »kaszinó előtti korzó« kép-törődéket illeti, erre csak az a megjegyzésem, hogy különösen ebből az esetből épen semmi fölt sem eshetik a békési társadalomra. Hogy miért, azt a »törődék« írója is tudhatná.

A mi az utolsó »képtörődék«-et illeti, az sem bélyegző a társadalmi életre. Nem pedig azért, mert ez két egymással régóta feszült viszonyban levő egyén leszámolása volt. Hogy sőkán a »testámblyok« néha« nézik azt, hogy minő fegyverrel végezzenek, arról a társadalom nem tehet.

Ezt mutatja a »törődékek« írója is. Mert mit tehet arról a társadalom, ha ő abban csak azt látja, a mi neki tetszik; s ha ő ezeket a neki tetsző dolgokat még saját ma-

fejbe, hogy az menten élettelenül omlott össze.

Hanem széke is kettétörtött a hatalmas ütéstől s nem maradt, csak egyetlen darab belőle kezében.

Ezzel már nem volt képes magát kettő ellen védeni.

Öt sebből vérzett, midőn földre omlott. Összevagdalták volna, de nem merték.

Föl fogják akasztani a lázadó gyilkost. Vasravették és elhurcozták.

Miss Alice Harcourt éppen feküdni készült kabinjában, midőn jelentették neki, hogy valami apró emberke levelet hozott számára.

Levelet? ugyan kitől? vezessék be az illetőt.

— Mister Brown küldi ezt a missnek, mondotta s átnyujtotta a levelet.

Fönnevezett mister a »Washington« vendéglőse volt, régi ismerőse és lekötölezette a miss édesatyjának. Csak így érhető azon korlátlan hitel, melyet a hotelier az előtte egészen idegen magyar utas számára nyitott étertmében. A miss ajánlata előtte készpénz volt.

A hölgy, amint a rövid levelet átfutotta, első pillanatban megdöbbsent, csaknem elisikoltatta magát, hanem a következőben visszanyerte angol hideg vérét. Köszönöm szíveségét ifju barátom, értesitse küldőjét,

hogy azonnal intézkedni fogok; bucsuzól egy dollárt csuszattott az ifju kezébe.

Távozta után a miss azonnal bekopogtatott társalkodónéja ajtaján.

— Sürgős közlendőm van miss, szabad belépnem? tudakozta az ajtón keresztül.

— Bocsnát miss, hangzott vissza a válasz, épen éji toalettemet végzem.

— Kérem, legyen szives azt félben hagyni. Azonnal a városba kell mennünk halaszthatlan fontos ügyben.

— Lehetetlen miss. Kilencz óra elmúlt. Ilyenkor többé nem szabad a hajót elhagyni.

— Legyen készen öt percz alatt, különben egyedül fogok távozni. A kapitány ur bizonyosan meg fogja nekünk az engedélyt adni.

A miss többszörös sürgetésére a társalkodóné tíz percz alatt csakugyan készen volt.

A hajó kapitánya nemcsak megengedte neki hogy távozzék, de sőt mivel hölgyeknek éjnek idején kikötők körül járn veszélyes, ajánlotta, hogy elkíséri őket. Atyjok lehetne az urhölgyeknek Bátoran reá bízhatják magukat.

A parton egy öszvér fogatot találva, egyenesen az amerikai konzulhoz hajtottak.

— Legyen nyugton miss, mondta ez, amint az ifju hölgy panaszát megértette. Jótállást vállalok érette, hogy polgártár-

sunknak egyetlen haja szála sem fog megdőrbülni. Korán reggel azonnal intézkedni fogok.

Kosztza barátunknak sem valami kellemes éjszakája volt. Miután sebeit ugy, a hogy, jól rosszul bekötötték: súlyos vaskékokat tettek kezére, lábára s ugy dobták egy osztrák hajó fenekére, nem mulasztván el gyöngéden értésére adni, hogy másnap reggel a haditörvényszék azonnal összeül és ő a legelső árbocszrudon fog függeni.

Hát most már szerette volna Koszta azt a gondviselészerű felsőbb hatalmat látni, mely őt ebből a halálos hinárból kiszabadítsa. Hanem csudák már a mai időben nem történnek!

És másnap reggel mégis meglátta, hogy igenis történnek.

Az amerikai konzul korán reggel, a hivatalos óra előtt teljes diszbe öltözve, először is a kikötő török parancsnokához ment, bejelentvén a basa urnak az esetet. Innen egyenesen az osztrák konzulhoz, itt is elmondván a sérelmes ügyet, amint ő ezt egészen hiteles forrásból tudja s követelte polgártársának, Koszta Mártonnak azonnal szabad lábba helyezését.

Ha a vizsgálat őt bünösnek találja, bünhődni fog az amerikai törvények értelmében.

Az osztrák konzul ez ellenében azt vitatta, hogy az illető magyar, tehát osztrák

gának tetszetősebb alakba öltöztetve, beküldi a „nagy világ”-nak?!

Bajok mindenütt vannak, voltak és lesznek a míg csak ember lesz. De ezeket a bajokat megszüntetni, vagy enyhíteni az által soha sem fogjuk, ha beállunk a »nagy világ« tudósítójának, hanem igenis az által, ha megtanuljuk egymást tisztelni, becsülni; egymás hibái, gyengéi iránt elnézők, jó indulatu figyelemzetők tudunk lenni; megérezzük egymás örömét és fájdalmát s abban öszinte lélekkel részt veszünk. Ha ezeket megtesszük, akkor nem csak Békésben, de mindenütt lesz jó társadalmi élet; de a míg »kép-törédek«-kel akarjuk javítani a bajt, enyhíteni a panaszt, addig a helyzetet csak rosszabbra vesszük. Ezt tanulja meg a »törédek« írója.

Ezeket kívántam a t. Szerkesztő úr b. tudomására hozni. Ezek felelnek meg a valóságnak, s azt hiszem, hogy a »törédek« írója is igazat fog adni, ha elfogulatlanul tud ítélni.

Tiszteletem kifejezése mellett maradok a t. Szerkesztő úrnak

Békés, 1900. júl. 31.

kész szolgája:
V e r i t á s.

A megírott cikknek helyt adunk nagyon szívesen, mert egy becsült munkatársunk írta, s mert kell, hogy minden nézet napvilágot lásson, de megemlítjük, hogy annak több részét nem osztjuk. Szerk.

UJDONSÁGOK.

— A vármegyeházból. Békésvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 13-án délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozat 17 pontból áll. Ezek közül nevezetesebbek: A vármegye tulajdonát képező régi törvényszéki épület eladása tárgyában kötött szerződés jóváhagyása. — Gyula város helyettes rendőrkapitányának felelőse a városi képviselőtestületnek kü-

lön díjazást megtagadó határozata ellen. — Szikes György Gyulavári I. jegyző felelőse a képviselőtestületnek a jegyzői fizetés módosítása tárgyában hozott határozata ellen. — A közgyűlést megelőző állandó választmányi ülés f. hó 11-én délután 3 órakor lesz. Üléseket tartanak még: ugyancsak 13-án délelőtt 10 órakor, tehát egy órával a közgyűlés után, mely ekkorára minden bizonyonnal véget ér, a *közigazgatási bizottság*, azonkívül a pénzügyi szakosztály f. hó 9-én délután 3 órakor, a jogi szakosztály pedig délután 4 órakor.

— *Hivatalvizsgálatok a megyében.* Dr. Lukács György, Békésvármegye főispánja, a hét folyamán megvizsgálta az orosházi, békési, szarvasi és szeghalmi járási főszerelői hivatalokat, s a tisztviselők működése felett ismételtelen teljes megelégedésének adott kifejezést.

— *Névváltoztatások.* Kohn Ármin füzegymartai lakos, valamint Jenő és Andor nevű kiskoru gyermekei vezetéknevének »Kardos«-ra, Feinstadt Károly és Erzsébet csabai lakosok vezetéknevét »Fenyvesi«-re kért átváltoztatását a m. kir. belügyminiszter megengedte.

— *Egyetemi ifjak balja Gyulán.* A békésmegyei egyetemi ifjak nagy sikerűnek ígérkező estélye — a rendezőség legújabb megállapodása szerint — folyó hó 14-dikén kedden este lesz. A sikeren lázás odaadás-al fáradozik a rendezőség a napokban kibocsájtották a meghívókat a következő szöveggel: A békésmegyei egyetemi ifjuság dr. Lukács György főispán ur ő méltósága védnöksége alatt Gyulán, 1900. évi augusztus hó 14-én a Gőndöcs-népkerti pavillon termében a »Budapesten fennálló békésmegyei egyetemi ifjak köre« pénztára javára zsebtélelyel egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez, melyre t. z. címet becses családjával együtt tisztelettel meghívja a rendezőség: Szalay Lajos a »B. E. I. K.« elnöke, Dr. Varga Lajos r. biz. elnök, Dubányi Imre

alelnök, Bánhegyi Géza pénztárnok, Varga Károly ellenőr, Ursziny Pál háznagy, Albusz Frigyes, Badics Elek, báró Borneck Oktáv, Bottyánszky P. Károly, Csizsár Sándor, Csizmazia Kálmán, Dénes Samu, Diószeghy L. Donner Kornél, Dubányi László, ifj. Erkel Rezső, Erkel Lajos, Erkel Béla, Fáy László, Fraller Jenő, Freitag János, Gyulai Zsigmond, Hajnal Béla, Harsányi Frigyes, Hoffmann Károly, ifj. Jancsovics Emil, Kalló Miklós, Kiniczgy-Kopár Ferencz, Kocziszky Mihály, Kovács Géza, Körös Lajos, Kiss Béla, Kocziszky Iván, Kovalszky Róbert, Kucsovsky Béla, Kincses Elemér, Mislisley Andre, Megele László, Moldoványi János, Nagy Károly, Nagy Ferencz, Németh István, Nigrinyi János, Petrics Béla, Ponyiczky Kálmán, Ponyiczky Lajos, Prokonyi Jenő Rác János, Saguly Károly, Sal József, Salamon Imre, Salacz Elemér, Sárkány Miklós, Sárkány János, Sohár Gyula, Stojanovics Szilárd, Stojanovics Zoltán, Szalay Gyula, Szalay Imre, Sebezerényi Tibor, Sebezerényi Jenő, Székely Béla, Szlovák Jenő, Tardos Tibor, Tarján Tibor, Tiszay Géza, dr. Urszány János, Ursziny Pál, Vajda Mihály, Végváry Ferencz, Vidovszky Ferencz, Vincze Dénes, Zahorán Mátyás rendezők. Kezdete este 8 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 2 korona, családjegy 5 korona. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtázza a rendezőség. Műsor: 1. Elnöki megnyitó és felolvasás, tartja dr. Varga Lajos. 2. Chopin F.: »Imrompto« Cis moll, zongorán előadja: Kovalszky Róbert. 3. Monológ. Előadja: Erkel Béla. 4. Ária, Bahnert József »Caempészek« című operájából. Énekli: Bahnert Marietta nrhölgy. 5. Wienxtempo: »Ballada és polonaise«, hegedűn előadja: Fáy László.

— *Uj honpolgár.* Dr. Lempert Henrik bukaresti orvos miután a belügyminister engedélye alapján megszerezte a magyar honnosságot, szerdán délelőtt 10 órakor tette le Gyulán, dr. Bodoky Zoltán aliaján helyet-

alattvaló, volt lázadó, szökevény és közönséges bűnös. Sajnálja, hogy kollegája óhajlásának nem tehet eleget, nem adhatja ki az illetőt. Ugy van értesülve, hogy a haditörvényszék 10 órakor fog ítéletet tartani fölötte.

Az amerikai konzul kivette zseboráját. Egy tekintet vetett reá, aztán így szólt:

— Konzul ur! Most fél kilencz óra, nézze meg ön is óráját, vajjon az enyimmel egyezik-e?

— Ha polgártársam két óra múlva hajónkon nem lesz: sajnálattal, más uton lesznek kénytelen jogorvoslást keresni.

Az amerikai konzul innen egyenesen a kikötőben állomásozó hadihajóra ment. Egy hatalmas fregatt volt ez 24 ágyúval. Rövid ideig tárgyalt ott a parancsnokkal. Teljesen egy véleményben voltak mind a ketten.

Amint a konzul távozott, a csillaglobogós nagy fregatt a kikötőben horgonyozó hajók csudálkozására azonnal fűtetett, föl-szedte horgonyait s a kikötő bejáratától alig »egy fonal« távolban egyet fordulva aképp állott meg, hogy míg egyrészt a kikötő bejáratát elállotta, másrészt egyik oldalra 12 ágyújának torkolatát egyenesen a közelben állomásozó osztrák korvettnék szegezte.

A kapitány elfoglalta helyét a fedélzeten, kezébe vette a vezénylő csövet s ágyúit az osztrákok szemeláttára megtöltötte, míg

tengeréseit a fedélzeten csatarendbe állította.

Ekkor parlamentárt küldött az osztrák korvet parancsnokához azon izenettel: hogyha Koszta Márton amerikai polgárt egy óra alatt épen és sértetlenül hajójára nem szállítja: a korvet azonnal fenékre löveti s utána a többi osztrák hajót mind. A kikötőben horgonyozó kereskedő hajók, amint a hatalmas hadifregattnak ezen fenyegető mozdulatait meglátták, nyakra-főre menekülni készültek. Nagy baj lehet itt ma.

Az osztrák korvetparancsnok tudta, hogy amit az amerikai egyszer kimond, azt megtartja életre-halálra. Valami sok idő nem volt gondolkodásra a nehéz kérdés felett. Az az egypár óra nagyon hamar lejár. Az utolsó perc multával aztán huzsonnégy ágyú torka fog reá halált szörni.

Alig félóra múlva Kosztát egy csolnokon az amerikai fregattra szállították, melynek parancsnoka őt átvéve: azonnal összehívta a törvényszéket, mely szigorú vizsgálatot tartva s a tanúkat kihallgatva: vádlottat fölmentette és szabadon bocsátotta. Jogos önvédelemből ölt embert. A törvényt ezt nem bünteti.

A fölmentett sietett saját hajójára. Amint a fedélzetre fellépett, miss Alice első nyujtotta kezét üdvözlésre.

— Isten hozta uram! mondta csaknem

reszkető hanggal, míg keze gyöngéden szoritotta meg az ifjút.

E szívélyes fogadás, e kézzsoritás aztán sok mindent megmondott az ifjúnak.

— Miss, szólt megatottan, szívem érzi, hogy kegyed volt megmentőm. És ha kérném, hogy legyen őrangyalom az egész életem keresztül, nem fogna-e visszautasítani?

A miss szemeiben a szerelem világokat gyujtó lángja ragyogott föl. Szemérmes vágygyal simult a deli ifjuhoz.

— Intézkedjék ön, ha óhajtja, hogy Isten áldása mielőbb örökre összekössze sziveinket.

— Köszönöm! Lelkemből köszönöm! Szabad azonban egyetlen feltételt már előlegesen kérném.

— És az? Tudakolta a hölgy kissé megdöbbenve.

— Hogy uj hazámban is és a kegyed gyöngéd kormányzása alatt is magyar maradhassak.

A szép ara arcza sugárzott az örömtől.

— Az lesz az én legnagyobb büszkeségem!*

* Koszta Márton, nagy képzettségű, sok oldalu vitéz, bátor s állítólag biharmegyei születésű egyén volt. A róla előadottak mind történelmi tényeken alapulnak, valamint történelmi tény az is, hogy ő volt a legelső magyar emigráns.

tese előtt a magyar állampolgári esküt. Az új honost Gyulán fogják lakosítani.

— **Halálozás.** Megdöbbenő a csapás, a melylyel a régzet sújtja a gyulai közönséget, nincs oly hét, hogy egy-két derék, tisztelőben álló egyén haláláról ne kellene hírt adni. Most egy derék katonát, becsült és gondos családapát s igazán szeretetben álló férfit ragadott el a halál, gyászba borítva szerető feleségét és kiskorú gyermekeit. Évek hosszú során, — hadnagy korától kezdve, — (Gyulán állomásozott s ez idő alatt teljesen beleélté magát a gyulai társadalmi életbe. Pályájának fénypontján állott, mert a törzstiszti vizsgát kitünő sikerrel letette s már november hónapban a törzstiszti illetményt megkapta volna. Családja a halálesetről a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Münch Gyulané szül. Simkó Etelka saját, valamint gyermekei: Szilárd, Gyula, Etelka, István, László, Lajos és Bella; ugyszintén apósa: Simkó István és neje: Nagy Josefa; valamint az elhunyt testvérei: Anna férjezett Jakabhazy Móriczné és Géza; továbbá sógora, illetve sógoróni: Simkó Aural és neje: Marssó Szidónia, Simkó Ilona férjezett Rohay Jánosné és Simkó Irén; továbbá nagyszámú rokonai, jó barátai és ismerősei nevében is fajdalomtelv szível tudatja a legjobb férj, apan, vő, testvér, sógor, rokon és jó barát *Münch* Gyula, magyar kir. honvédszázados, törzstiszjelöltnek folyó hó 1-én reggeli 7 órakor, életének 48-ik s boldog házasságának 19-ik évében, a halotti szentsége általtos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai folyó hó 2-án délután 5 órakor fognak a római kath. egyház szertartása szerint, a Szent-Háromság temetőben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent-mise-áldozat pedig folyó hó 3-án reggeli 7 órakor fog a római kath. anyateplomban az ég Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! — A tisztikar külön gyászjelentésben tudatta a kitünő bajtárs halálát. Temetésre csütörtök délután ment végbe fényes katonai parádával, óriási közönség részvétele mellett. Az egyházi szertartást *Groh* Ferencz prépost-plébános végezte nagy segédlettel. Azután megindult a menet, hogy utolsó útjára kísérje a derék katonát. Legelő a gyulai 2-ik gyalogezrednek egy diszbe öltözött százada lépdelt méla dobergés kíséretében. Pár lépéssel hátrább a Budapestről lejött honvédeknek fujta a gyász-indulót. Mikor a temetőbe értek s a koporsót, melyet a koszorúk özöne borított, leeresztették a mély sírba, a kivonult század katonaság disztüzet adott a temetőn kívül. Ezzel fejezték be a gyászszertartást, melylyel egy derék embert, kiváló jó katonát és szerető bajtársat ajánlottak a Mindenható kegyelmébe. Nyugodjék békében.

— **A gyulai serdülő ifjak bálja** ma este fog lezajlani a Göndöcs népkerti pavillonban. A műkedvelői előadás s általában az estély iránt, a közönség körében nagy az érdeklődés.

— **Szép ajándék.** A kondorosi evang. egyházközség szép ajándékban részesült a napokban, midőn vármegyénk araszéki elnöke *Jancsovics* Péter egy belül aranyozott szép ezüst oltári kelyhet ajándékozott az egyháznak. Ezt a kelyhet még 1860. január 30-án az ajándékozó araszéki elnök édes atyja kapta szarvasi hivatölt ottani lelkészkedésének 25 éves évfordulóján. A kelyhen ez meg is van örökítve: »Jancsovics Istvánnak 25 éves papsága ünnepe 1860. jan. 30. a szarvasi

ev. Egyház.» Ezen rá néve nagybecsű emlékeket — írja az ajándékos — legmeltőbban akként gondolom megöröszíteni, hogy azt a szarvasi anyaegyház legvirágzóbb leányának, a kondorosi ev. egyháznak oltárára helyezzem. » Az egyház halás közönséget vette át a becses és kedves emléket.

— **Munkácsi szobra.** *Mogyoróssy* Sándor, Gyula város szölte, ki Budapesten a szobrászatot tanulja, elkészítette *Munkácsy* Mihály a halhatatlan magyar festő-művész mellszobrát. A gipsz-öntvényből készült szobor *Munkácsy* Mihály utolsó fényképe után készült s kitünő mása a mesternek. A fiatal kezdő művésznek, immár a második alkotása ez, az első *Lukács* főispán sikerült mellszobra a gyulai múzeumban van elhelyezve. *Munkácsy* szobrát a gyulai polgári kör vette meg az olvasóterem számára s szeptember elején fogják ünnepélyesen leleplezni. Jelenleg *Dobay* János könyv-kirovatában látható a szép alkotás, most még bronzirozatlanul, de apolgári-kör már bronzirozva fogja átvenni.

— **Halálozás.** Egy régi ősmert ember, a törvényszéknék évtizedeken át becsült hivatalnoká hunyt el Gyulán folyó hó 28-án, gyászba borítva kiterjedt rokonaságát. Temetése m. hó 30-án délután 4 órakor ment végbe nagy részvét mellett, amely bebizonyította, hogy az elhunyt életében a közbeesülés tárgya volt. Koporsóját rokonainak, barátainak s a kir. törvényszék koszorúja fedték. A család gyászjelentése a következő: Özv. *Misley* Mihályné szül. Láda Eszter saját, valamint gyermekei: *Mariska* és férje: *Uliska* István gyermekeikkel; *Béla* és neje: *Vigh* Etel, *Endre*, *Elemér* és neje: *Klein* Ilona, *Kálmán*; továbbá rokonai, jó barátai és ismerősei nevében is szomorodott szível tudatja a legjobb férj, illetve atya, nagyatya, rokon és jó barát *Misley* Mihály kir. törvényszéki nyug. telekfenyvezető irodavezetőnek folyó hó 28-án, este 7 és fél órakor, életének 73-ik és boldog házasságának 43-ik évében, váratlanul történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 30-án délután 4 órakor fognak az ev. ref. templomban mondandó egyházi ima után, az ev. ref. temetőben örök nyugalomra helyezettetni. Áldás és béke hamvaira!

— **Lövöldöző cigány.** A gyulai rendőrség gyanuba vette a kóbor-cigányokat, hogy ezek volnának a megye székvárosában sűrűn előforduló betörések szerzői. A gyanu folytán kedden jelentést tettek a rendőrkapitányságon, hogy a *Lencsés* uton öt idegen arcú cigány köszál, mindegyik egy-egy szép lovat hajtra maga előtt. Mint hogy a feljelentés eléggé indokoltnak látszott a vizsgálat megindítására, két rendőri parancsot kapot, hogy azonnal induljanak a cigányok felkeresésére. A rendőrök a jelzett irányban haladva, csakugyan ott találták az öt cigányt a *Lencsés* uton, négy legelésző lóval. Felszólításunkra a cigányok ellenkedés nélkül megindultak. Jó darabig csendben hagyatták magukat kiészni a két rendőri által, midőn az egyik cigány odahajolt társaihoz, valamint a fülökbe sug a egyszerre mind az öten futásnak erednek. — A rendőrök üldözöbe vették a szökevényeket. — Meglátja ezt *Emandyti* Constantin gazdálkodó, ki a közelben időzött s két munkását magához véve, a menekülő cigányok elé ugrik, hogy azokat feltartóztassa. Ekkor a kelepcebe szorult cigányok egyike kirántja forgópisztolyát s egymásután háromszor

*Emandyti*ra sőt. Szerencsére egyik golyó sem talált. *Emandyti* sem volt azonban rest, rávetette magát a lövöldöző cigányra s emberei segítségével kicsavarta kezéből a forgópisztolyt, miközben a pisztolyon levő légy hüvelyk-ujját csontig felhasította. Ezt a kis balesetet leszámítva sikerült a rendőrség célját elérni s a cigányokat bekisérték a kapitányságra. A vallatásnál kitűnt, hogy azt a cigányt, a ki *Emandyti*-ra lött *Tokár* Csaotzónak hívják, 18 éves, aatoralja-ujhelyi vesszedelmes csavargó. A merénylőt már átadták a gyulai törvényszék vizsgálóbírójának. Az elfogottak egy családöt képeznek. *Tokár* András és négy fia. Négyen egyelőre a rendőrség börtönében ülnék. Itt folyik ellenük a további vizsgálat.

— **Hymen.** *Scher* Izsó, a gyulai izraelita népiskolának ujonnan választott tanítója, a társaséletnek kedvelt tagja, jegyet váltott özv. *Schwarz* Hermanné hájos és szép leányával, *Etelkával*. A szerelemből kötött frigyhez szívóbb gratulálunk.

— **Tíz.** Vasárnap, július 29-én este tí órakor ismeretlen okból kigyuladt *Singer* József német-benedeki tanyáján egy asztag buza, s mire a mentéshez hozzáfoghattak volna, hamuvá égett. A kár 1800 korona és biztosítatlan.

— **Betörés.** Ez a hét sem mult el Gyulán betörés nélkül. *Gergely* Pál városi képviselő ezuttal az áldozat, kitől éjjeli betörés alkalmával 300 korona értékű toll és busnemű vittek el az ősmertelen tettesek. A rendőrség gyanuja kóborló cigányokra irányul, s a legazélesebbkorú nyomozást indította, hogy végre valahára nyakon csipje a közbiztonságra immár nagyon is veszedelmessé váló csavargókat.

— **Szent Kleofas . . . milyen karaván.** nem lehet más, mint oláh cigány! Petőfi nek ez a felháltása juthatott eszébe azoknak, a kik szerdán reggel Gyulán, a főuton megállottak, megcsodálói azt a hatalmas cigánykaravánt, mely három aradmegei csendőr félelmetes szurnoyától kísérve, behajtott a város háza udvarába. A 46 tagot számláló *cigányállamot* Arad megyében, *Mácsán* fogták el a gyulai rendőrkapitányság körlevele folytán, melyben a közeli hatóságok a gyanus cigányok ide toloncolására hívja fel. A város háza udvara megtelt cigányokkal, kiket nyolcz kocsin kísérték ide. Csaknem egész nap folyt a vallatás, mivel azonban bizonyítani mitsem lehetett, este tovább toloncolták őket.

— **A „békési felsőbb tanuló ifjaság”** július hó 28-án, »a békési ev. ref. gimnáziumnál létesített egyetemi ifjak alapítványa javára» hangversenynek egybekötött táncmulatságot rendezett. Ezen táncmulatság bevétele 266 korona 80 fillér, kiadása pedig 226 korona 56 fillér volt. Így tehát a jótékony célra marad 30 korona 24 fillér. Amint az alább következő névsor mutatja, sok leány volt jelen ezen a mulatságon. Ugy hisszük, hogy a hölgyeket nemcsak a hangverseny műsora vonzotta, hanem »azon édes hit, hogy jól fognak mulatni. S valóban ezen reményükben nem is csalódtak, mert a »felsőbb tanuló ifjuság» minden tekintetben keltett magáért; hű maradt régi jó hírnevéhez. A hangverseny műsorába felvett darabok egyenkint, mint összességében jól sikerültek. — A jelenvolt leányok névsora: *Arsenovits* Katicza, *Babá* Eszti, *Baky* Vilma, *Baky* Juliska, *Banner* Böske, *Batizi* *Mariska*, *Benedicty* *Mariska*, *Borbély* *Gizella*,

Buchwald Gizella (Budapest), Domokos Ilka, Farkas Róza, Frey Tinka, Hirschl Kornél, Hirschl Margit, Kolozsvári Flóra (Vésztd). Korcsok Emerentia, Korács Eszti, Korács Lotti, Kovács Ágnes, Kovács Róza (Szeghalom), Kosics Mari, Kratochvíl Róza, Mezey Irénke, Morvai Mariiska, Osváth Eszti, Róza Piroska, Róza Szeréna, Szántó Bella, Terney Izabella, Thurzó Mariiska, Untervéger Irénke, Untervéger Margit, Vig Irén, Wallinger Mariiska és Piroska, Weiland Minka és Weisz Mariiska. — Asszonyok: Bakó Istvánné, Batizi Ferenczné, Benedicty Gyuláné, Belenta Frigyesné, Borbély Gáborné, Csérni Ernőné, Farkas Józsefné, öz. Frey Lipótné, Gáhy Endréné, dr. Hajnal Istvánné, Hirschl Mártonné, dr. Igaz Pálné, Kovács Gyuláné (Szeghalom), öz. Koszta Sándorné, Korcsok Györgyné, Kolozsvári N.-né (Vésztd), Löwi Sándorné, öz. Lukács Jánosné, öz. Márky Gáborné, Mezey Lajosné, Osváth Ferenczné, Popovits Szilveszterné, öz. Róza Károlyné, Terney Ferenczné, Turóczy Endréné, Thurzó Gerőné, Untervéger Péterné, Wallinger Antalné, Weisz Arminné és Zolnay Béláné.

— **Elhunyt tanár.** A budapesti ipariskola közbecsülésben álló rajztanára Burai János hunyt el Gyulán, a közközhírbán, hová betegsége miatt szállították be még a mult héten. A megboldogult tanár vakációzni jött le Gyulára a fővárosból, s nem gondolta volna, hogy a balandók szomorú végzete itt éri utól pihenés közben. Negyvenegy éves szimpatikus fiatal ember volt, kit rövid, de súlyos betegség ragadott ki az élők sorából. Halálát fiatal özvegyén kívül nagy rokonság gyászolja.

— **Halás munkások.** K. Nagy László, Nagy János és Mészáros Sára öcsödi lakosok a több társa beállottak vasútepitésnél Hodoba Istvánhoz földmunkásnak. Folyt is a munka elég nagy szorgalommal, csak az motorkált állandóan a munkások fejében, hogy miért tartja ott kauziójukat? Ezért 1899. évi november hó 12-én este a munkások öszezsoportosultak s megtámadták a munkaadót. Botokkal felfegyverkezve, berontottak Hodoba lakásába s felszólították, hogy adja ki a kauziójukat. Mivel pedig Hodoba ezttal sem mutatott hajlandóságot a munkások kívánságának eleget tenni, azok fenyegető szavak kíséretében rárohantak s véresre verték. — Csak nagy nehezen sikerült a dühöngők kezéből kiszabadítani a szegény munkaadót, ki vértől elboritva, eszméletlenül terült végig a padozaton. A verekedő munkások elleo most folyik a vizsgálat s a gyulai törvényszék súlyos testisértés és magánlak megsértése vétségének az elkövetése miatt vád alá helyezte őket.

— **Közraktár Orosházán.** Mint már említettük, Békésmegyében, Orosházán állítják föl a második közraktárt. Az orosházai keresztény ipar és népbank ezen új a különösen mezigazdáinkat közelről érdeklő üzletéga fő h. hó 15-én fog megnyitni s a közhasználatnak átadatik. Az intézet igazgatója az üzlet és díjazabályzatot már megállapította s azokat kinyomatva az érdeklődők részére díjmentesen rendelkezésre bocsátja, a melyekből minden tekintetben tájékozás szerzhető. A termény- és áruaktár üzletvezetésével Vandlik Elek intézeti könyvelő bízott meg s a raktárnoki állásra a keresztény népbank igazgatója ifj. Székács Józsefet választotta meg. — s tudomásunk van arról, hogy az érdeklődők részére felvilágosítással már most

a legkészségesebben szolgál Vandlik Elek keresztény népbanki könyvelő s a termény- és áruaktár üzletvezetője.

— **A szerető gyilkos.** Heldrich Frigyes csabai péklegény vadállati kegyetlenséggel meggyilkolta Kun Erzsébet 15 éves békési leányt, szeretőjét. A rémes gyilkosságban Tóth Ferenc kir. alügyész nagyterjedelmű vádiratát, — melyben Heldrichet gyilkossággal vádolja, — kedden terjesztette be Gálbory vizsgálóbíróhoz. A vádolt védelmét dr. Frankó László gyulai ügyvédre bízta. Ezen ügyben lesz a legközelebbi ülészekben, november hóban az első esküdtészi tárgyalás.

— **Orosházi ember halandja.** A napokban történt a borosjenői állomáson. Az Arad felé robogó vonat megérkezett az állomásra és a kalauz elkialtotta magát:

— **Boros-Jenő . . . egy perc!**

Ebben a pillanatban egy fiatal szubancz ugrik ki egy harmadik osztályú kocsiából és bámészan néz maga körül. Majd az állomási épület felé tart és sorra nézi a várótermeket, ezalatt letelt az egy perc és a vonat megindult. A lemaradt utas utána iramodik a vonatnak és felugrik. A kalauz roppant patáliát csap:

— Hogy mer a robogó vonatra felugrani? nem tudja, hogy ezért megbüntetik.

— Mit, még magának áll feljebb? Hát minek szólított le a vonatról, mikor én Aradra akarok utazni?

— Én szólítottam? szólította biz a . . . talán álmodik?

— Hát nem azt kiáltotta, hogy **Boros-Jenő egy percze!** — engem pedig Boros Jenőnek hívnak.

Erre már kiderült a marczona vasutas arca és elmondta, hogy ő az állomás nevét kiáltotta. Boros Jenő azonban duzzogva vonult vissza egy sarokba és magában morgogta:

— Máskor tegye bolonddá az öreg . . .

— **Eljegyzések.** Daxer György dr., a békés-csabai Rudolf-főgimnázium vallás-tanára a napokban jegyezte el Hursán Ilonka kisasszonyt, Hursán János csabai földbirtokos szép és kedves leányát. — **Halmi Miksa,** szolnoki kereskedő eljegyezte Forsner Gizella kisasszonyt, Forsner Ferenc öcsödi gabonakereskedő kedves leányát. — **Gyóji Miklós,** csabai állami helyettes anyakönyvesztő eljegyezte Kurticsón Boné Mihály szép leányát, Esztikét. — **Taub Sándor,** az J. W. Hauser teplitzi fehérmű gyáros özég csabai származású tisztviselője, eljegyezte Kohn Adél kisasszonyt, Kohn Miksa teplitz-schönauai kereskedő leányát.

— **Halálozás.** Nagy veszteség érte Sörös Károly szarvasi köztisztviselőben álló iparost, neje Szántai Juliannának, élete 37-ik évében történt elhunytával. A megboldogult nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra.

— **A szerzetes kedvese.** Körülbelül 2 éve járta be a napi sajtót és a szenzációs hír, hogy Kecskeméten az ottani Ferenc-rendi kolostorban véres merénylet történt. — A rend egyik fiatal tagját egy leány megtámadta s azellában és két revolverlövélssel megsebesítette. A tettest a rend templomában fogták el a rendőrök Szelezky Erzsébet, egy rosszhírű leány személyében, aki azt állította, hogy vakmerő tettét azért követte el, mert a fiatal szép pap, kivel viszonya volt, elhídegült iránta. De a leány nem kapta meg méltó büntetését, mert az orvosok

gyöngye elméjének, sőt veszedelmes bolondnak nyilvánították. — Föl is szállították a budapesti Lipót-mezei tébolydába, ahonnan a gondos őrizet mellett is, a mult év folyamán — megszökött. A budapesti rendőrség kutatása után a leányt Szolnokon elcsipkés s innen Gyulára szállították, hogy itt gyógykezeljék. **De a leány a napokban a gyulai tébolydából is megszökött.** A gyulai rendőrség a szökésről értesülve, azonnal táviratozott a kecskeméti rendőrségnek, hogy a leányt nyomozza ki. — A kecskeméti rendőrség kiküldött néhány rendőrt a leány szüleinek lakására. — Midőn a leány a közeledő rendőrök észrevette, a szomszédba menekült. A hajszta most megindult és sikerült is az őrtelt az ötödik ház padlásán elcsipni, ahonnan bevitték a rendőrségre. Innét vissza fogják szállítani a Lipótmezőre, a hol bízhetőleg jobban fognak néz vigyázni, bár a rendőrségnél kijelentette, hogy: — Nem építettek még olyan börtönt, ahonnan én meg nem szöknék! E kijelentés tanúsága szerint talán nem is olyan bolond az a leány, mint a milyennek mondják.

— **Leaszari ügyök.** Orosházán Magyar Istvánné vendégüljöbe néhány nap előtt egy Kalmár László nevű 28 éves ügynök állított be. Feleségestől jött s kontóra élt pár napig, de mikor fizetésre került a sor, kiszült, hogy nincsen pénze. A kocsmárosné elszedte a vendég holmiját zálogba és kitette a szűrést. **Kalmár** a minap megint elment a kocsmába és pálinkát kért. Mikor Magyar né épen mérni akarta az italt, hirtelen nyakon ragadta s kényszeríteni akarta, hogy adja ki a holmiját. A kocsmárosné ijedtségben a kenyérvágó késhez kapott s **támadója mellébe szurta.** Kalmárt vérző sebekkel vitték a kórházba. A kés nagyon közel járt a szívéhez s aligha marad az életben. A kocsmárosné ellen folyik a vizsgálat.

— **Tornaejesület Szarvason.** A szarvasi ifjuság figyelemre és elismerésre méltó vállalkozása kezdett. Tornaejesületet óhajtt létesíteni, melyet a közönség már régóta nélkülöz. Az eszme megalósításán harmincöt lelkes ifju fáradozik, s az eljellekből következtetve alapos a remény arra, hogy tevékenységüket siker fogja koronázni. — Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy a szarvasi főgimnázium felügyelősége pedig azon dolgozik most, hogy a tanuló-ifjuság számára játszótér létesítsen. Miután pedig a község ingyen területet enged át erre a célra, több mint valószínű, hogy a játszótér már a jövő tavaszszal meglesz.

— **Tanárak keresztetek.** A szarvasi főgimnáziumnál egyszerre két tanári szék üresedett meg. **Eisert** Árpádot a b.-csabai főgimnáziumhoz választották meg tanárnak, **Chován** Károly pedig nyugalomba vonul már az ősszel. Ennek folytán a latin-német szakra és a mathematica-physicai szakra pályázatot hirdetett a felügyelőség, de eddigelő nem akadt okleveles pályázó. Ez is azt bizonyítja, hogy hazánkban kevés a tanár és sajnós, az egyetemen is még mindig igen kevesen irathoznak a bölcsészeti szakra.

— **A halál torhában.** A szabadban való fürdésnek majdnem áldozatul esett a napokban egy gyulai kanászygyerek. Több társával fürdött a Körösben **Réti** János, midőn egy hullám magával rántotta az uszni nem tudó fiut, ki segélyért kezdett kiáltozni. Parton álló társai gyorsan a vízben termettek s egy rudat nyújtottak a

fuldokló felé. Réti János kétségbeesetten ragadta meg a feléje nyújtott mentő esz-közt s így szerencsésen partra jutott. Egyéb baja az ijedségen kívül nem is történt, de a hideg víztől alighanem jó időre elment a kedve, a halál torkából kiszabadított kanászgyereknek, ki dideregve mondá társainak: — Többet nem jörek a Körösbe.

— **Halálozás.** Fájdalmas csapás érte Dobozon a köztisztelőben álló Monszpart családot. Vettük a következő gyászjelentést: Özvegy Fűrích Dénesné és leánya: Margit, özvegy Monszpart Gyuláné és gyermekei: Erzsike férje Merza Márton gyermekeivel Dezső, István nejével: Kesjár Olgával, Józsa, Gyula, János és László fájdalommal megtört szívvel tudatják a forrón szeretett anyának, anyósának, nagyanyának és dédanyának özvegy *Monszpart Ignác* né szül. Schlegel Erzsébetnek f. hó 30-án este 9 órakor, életének 81-ik évében, hosszas szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei augusztus 1-én reggel 9 órakor fognak a dobozi róm. kath. temetőbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Engesztelő szent-mise-áldozat augusztus 2-án 1/2 8 órakor fog a b.-csabai róm. kath. templomban az Egék urának bemutattni. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Sarkadi katonaszökevény.** Nagy Géza sarkadi illetőségű, 8. gyalogezredbeli közlegény a *mosztári* (Bosznia) kaszárnyából megszökött. Nagy igen jó katona volt, felebbvalói, bajtársai szerették s nem lehetett tudni, mi készítette oly súlyos szolgálati vétség elkövetésére. Kerestek mindenfelé, s a szorgalmasan kutató járőr meg is lelte őt a Narentában, a Mosztár melletti folyamban, holtan. Nagy Gézának öreg szülei Sarkadról útra keltek, hogy részt vegyenek a messze földön meghalt fiuk utolsó végtisztességén. Öngyilkosságának okául a szerelmi bánatot emlegetik.

— **Fegyelmi egy rendőrbiztos ellen.** Szarvas község rendőrbiztosa *Biró Imre* ellen a főszolgabíró, több polgár feljelentésére, fegyelmi vizsgálatot rendelt el. A fegyelmi tárgyalás hétfőn vette kezdetét s miután ki-tűnt, hogy a rendőrbiztos nem volt épen hozzáférhetlen, felfüggesztette állásától. A vizsgálat még folyik.

— **Leesett a kocsiról.** *Plenter János* 45 éves monori tanyai lakos vasárnap délután őt kereszt buzát rakott a kocsijára, de mivel a keresztet nem kötötte le, azok *Pusztai-Földvár* mellett a rázódás következtében lecsuszta a kocsiról s Plenter is magukkal rántották, ki oly szerencsétlenül esett a lovak közé, hogy a kerekék is keresztul mentek rajta s eltörték a két oldalbordáját. Állapota súlyos.

— **Betörés Dobozon.** Egy idő óta Doboznak is bőven jut a szenczációból. A héten betörés történt a községben. *Elefant Mór* mézárászkében garázdálkodott valami csavargó mézáróslégény egyik éjjel s magához vette a tulajdonos értékes tájékpipát. A jómadár Dobozról még idő előtt megugrott, de sorsát még sem kerülhette ki, mert a gyulai rendőrség, a melyet telefonon értesítettek, hogy a csavargó erre vette útját, lefűlelte a pipatolvajt.

— **Betörő cigányok.** A merészségükről és nagy családjukról híres *Radics* és *Kolompár* cigány-nedasziták két sarja, kocsival és lóval, kedden éjjel Csabára látogatott s a gyulai-uti körgátnál állapodtak meg. Kolom-

pár János és 16 éves leánya *Radics Mihály* lyal szemlét tartottak a bogárházai szőlők között levő házakban, *Gyurik* András házána reggeli öt órakor senkit sem találtak otthon, betörték az ablakot, a láda fiókból kivettek 26 frt ezüstpénzt s néhány értékese ruhadarabot. Közben értesítést nyert a rendőrség a cigányok ittletéről s elfogta a három betörőt; a banda többi tagjai — a felállított lovas őrszemüktől értesítve — igyekeztek gyorsan menekülni, azonban őket is elfogta a rendőrség. A lopást tagadják, de náluk találták a pénz egy részét. Az egész bandát átadták a bíróságnak.

— **Budapesti tudósítás!** A budapesti ló- és versenystállótulajdonosok úgy látszik, kötelelenségüké tették maguknak. állataikat semmiféle más, mint az általánosan ismert *Hotter-féle* állatgyógykészítményekkel (Bécs. XX/2. Schönbrunner-Strasse 182.) gyógykezelgetni, mivel minden istállótulajdonos, ki állatainak egészségi állapotát és kitartóságát szem előtt tartja, csakis *Hotter-féle* állatgyógykészítményeket használ. Ezek egyebhangzó véleményének alapján a legjobbjak is, mint ahogy már általánosan elismert tény, hogy *Hotter-féle Training-Fluid* (palackja 1 frt 20 kr.) elvitázhatalatlanul a legjobb edző és erősítőszer lovak és szarvasmarhák részére, megbecsülhetetlen hatású, bémulások és merevségeknél. *Hotter-féle Agril* (csomagja 80 kr.) elsőrendű táppraktarmány állat egészségének és erejének fenntartására; őrszer mindenféle vese, máj, hólyag és ideg bajok ellen. *Hotter-féle Absorbinol* mosdóvíz (üvege 7 korona) mindennemű szépség hiba eltávolítására; u. m. daganatoknál, póknál, patabűtyöknél, szűcsomóknál stb. *Hotter-féle Holttetem* kenőcs (1 egész tégely 4 korona 1/2 tégely 2 korona 40 fillér) a leg-rövidebb idő alatt eltüntet minden csontnyujtványt és holttetemet; *Hotter-féle Kólika-szer* (3 korona) lovak és marhák kólikájánál és puffadtságánál kiváló szolgálatot tesz. Ajánljuk tehát *Hotter állatgyógykészítményeit* t. olvasóinknak előforduló esetekben való használatra s meggyőződésünk, ki ezen szerekkel egyszer kísérletet tesz, azoknál állandó fejlődje leend. Felhívjuk még szives figyelmüket a cikk védjegyére. Lófej R H monogrammal, s csakis *Hotter-féle* készítmények kérendők, bármily néven-nevezendő utánzatok vissza utasítandók. — **Főraktár Magyarországon részére:** Dr. Budai Emil városi gyógyszerárában Budapest, Városház-tér. Dr. Egger Leó és Egger J. Nádor gyógyszerárában Budapest, VI. Váci-körút 17. és Török József gyógyszerárában Budapest, VI. Király-utca 12.

A mező-berényi Petőfi ünnepély.

Mező-Berény, július 30.

A mező-berényi diák-ifjúság július 29-én *Petőfi ünnepélyt* rendezett, mely igen szépen sikerült, s a hallgatóság száma körülbelül volt annyi, mint a tavalyi *Petőfi* ünnepélyen.

Az ünnepély délelőtt 11 órakor kezdődött a *Petőfi* tábla előtt. A közeleső házakon nemzeti színű lobogókat lengetett a szél. A tábla előtt szőnyegekkel díszített emelvény állott. Maga a tábla pedig hatalmas koszorúkkal volt díszítve. Legelől a mező-berényi iparos *dalkör* énekelte szépen a szózatot. Utána *Bleuer* László adta elő *Endrődi Sándornak* „*Petőfi*” című gyönyörű költeményét hévvel, ügyesen. *Braun E.* Gyula

*Petőfi*nek „*Van-e egy marok föld*” című versét szavalta. *Wolf József Salgó* lezsebb részletét mondta el gyönyörűen. *Stein János* „*A nemzethez*” című *Petőfi* verset adta elő véglül tűzzel, hatásosan. Beszédet *Belen-czeresi* Dezső mondott, melyből a következő részleteket adjuk:

»A világozké tiszta éjszakában az égen fenn ragyogó csillagokat a csillagjainknak mondják. S ha a mi csillagjaink ilyen fényesen ragyognak, kell, hogy a lángeszű embereknek külön csillagrendszerre legyen. Ebben a másik csillagrendszerben, a lángész csillagrendszerében félszázad előtt lefutott egy hatalmas csillagzat. A segesvári csatásíkon meghalt *Petőfi Sándor*.

Elment oda küzdeni a magyar szabadságért, a magyar hazáért, s szívét átütötte egy kozak dárdá s lángész perhüvelyét a »hősökkel együtt egy közös sírnak adták.«

Félszázad subant el azóta feleltünk, de azért mindig fényesebben, mindig nagyobbban áll előttünk a költő dicső alakja. Meteor volt a magyar baza égen. De nem olyan meteor, mely pályáját befutva eltűnik a mindenségben olyan meteor, mely utjának nyomát örök fényességben hagyta ott az égen.

Élt és meghalt a magyar szabadságért. Az ő talpra magyarja volt az első akkorja a szabadságharcznak, az ő talpra magyarja szülte a dicsőséges márczius tizenötödiket. Szabadságtól lánghó dalai ébresztették a nemzetet, gyújtották fel a vért, remegtették meg a magyar sziveket. . . . Ő állította a magyar nép elé a szabadság és a függetlenség gloriás alakját. Lánghó csatadalainak, tüzelő ódnak gyújtó hatásával küldte harczok terére a lelkesült tömeget küzdeni az utolsó csepp vérig, védeni a magyar hazát.

S ő maga is kiállt rajongó lelkével, ott küzdött egy sorban a többi félistennel. S ott folyt ki az ifjú vér a szívéből, holtestén át a fujó paripák ott száguldottak, de hajh, nem a kivivott diadalra. . . .

. . . S meghalt a költő.

De nem. . . Porai ott nyugodhatnak a vadvirágos jeltelen sirban, de lelke él. . . . Itt van közöttünk, beszívjuk a levegővel. Kell, hogy minden igaz magyar embernek jusson belőle.

A szép beszédet gyakran félbeszakította a tetszés zaja s a végén sokáig lelkesen éljenetek.

Az ünnepélyt az iparos dalárda a himnuszszal rekesztette be.

Este a »Magyar Király« szálló nagy termében *Belen-czeresi* Dezsőnek „*A halálba, halhatatlanságba*” című egy fölvonásos színművét adták elő. Az egy fölvonásos darab *Petőfi*nek utolsó mező-berényi tartózkodásáról szól, midőn *Petőfi* Egressy és Kiss hívására Bemhez indul, Erdélybe a halálba — halhatatlanságba. *Petőfi*t *Wolf József* személyesítette megkapó eredetiséggel. — *Szendrey Juliát*, *Berthóty* Erzsike adta, s a hű feleségét, a szerető anyát, s hazát imádó magyar asszonyt őszinte érzéssel állította a deszkára. *Orlait*, *Petőfi* jó barátját *Bleuer* László játszotta szépen, hűgát *Petricics* Mariskát, a szelid, hazaszerető naiv leánykát *Piltz* Emmuska alakította kedvesen. Az öreg *Petricics*, *Mokorcsák* Géza adta, *Stein* János, ki két szerepet játszott *Pusztai* jegyzőt és *Egressy* Gábort ismét megmutatta, hogy jóvá áll előtte, ha az országos színi akadémiára megy. *Kiss ezredes* *Belen-czeresi* Brunó volt. Általában olyan szép összjátékot produkáltak, a mi műked-

velőknél meglepő. Csokrot kapott *Berthóty* Erzsike, *Piltz* Emmuska, *Blauer* László és a szerző. A színmű *prologját*, mit *Blauer* László szavalt, mai tárcánkban adjuk.

Az előadás után táncmulatság következett, amely magyaros jó kedvvel reggelit tartott.

Egy szóval szépen sikerült az ünnepély, s így annál jobban dicsérendő a mező-berényi diák-ifjúság hazafias felbuzdulása.

Jegyzetek.

Mező-Berény, július hóban.

— Bevezető, társadalom, Petőfi ünnepély, iparos táncmulatság, polgári iskola. —

Bevezető.

Egy régi neves újságíró írta:

A jó újságíró kelletkei:

Legyen olyan orra, mint a kutyának.

Legyen olyan szemtelensége, mint a kutyának.

Legyen olyan hűsége, mint a kutyának.

Legyen olyan orra, mint a kutyának, hogy távolról megszagolja a rosszatterőket.

Legyen olyan szemtelensége, mint a kutyának, hogy ugasson, akármennyire fenyegetik vagy gunyolják is.

Legyen olyan hű, mint a kutya, hogy rohanjon, támadjon, visszajöjjön az igazság első híró szavára.

Társadalom.

Régi nóta. Irtak már róla sokat és irni fognak még többet. Még pedig azért, mert a társadalmi viszonyok manapság legtöbbszörre mindenütt vizsások. A társadalmi életben az egyéneket összefűző kapocs laza. Ez már mindenütt szomorúsággal észlelhető jelenség, de néhol már tulságba csap. A mai társadalmi viszonyok nem a szeretet, a barátság és az őszinteség alapján állanak, ezek eltűntek régen. Helyükbe a gyűlölet, a képmutatás lépett. S az a legszerencsésebb ember, a ki simulékony, mint a kigyó, kinek határozott elvei nincsenek, a ki mindenkivel egyetért és senkivel sem ellenkezik.

Kis városok, községek társadalmában legtöbbszörre egyforma kvalitású emberek kerülnek össze és mégis mindegyik különbnek, nagyobbknak, előkelőbbnek tartja magát a másiknál! De hogy miért, megmagyarázzuk máskor. Most csak konstataíjuk, hogy ez az oka a kis városi társadalmi élet bomlásának. Mindegyik többre nézi magát, mint a többit, így megalakulnak a külön klikkek. S kész az előkelő világ s a »demokrata társaság.« Az egyik előkelően vezetne, de a másik figyelembe se veszi. S a helyett, hogy közelednének egymáshoz, inkább távolodnak. De elég most ennyi.

Társadalmi egyetértés, mikor érsz elközéln.

Polgári iskola.

Szétküldték már a polgári iskola értesítőt. A harmincz lapos füzetke szépen ismerteti az iskolát. De feltűnő a tanulók csekély száma. El is mondja ezt az igazgatói jelentés. Csakugyan tény, hogy M.-Berény lakossága nem igen fogja fel a polgári iskola alapításának eszméjét. A község nagy áldozatok árán felállította s ime nem veszik igénybe. Hiszen így a tanerőket sem vezetheti valami nagy ambíció három-négy gyermek előtt. Különösen feltűnő a község földművelő lakosságának közönyössége, mondja az értesítő s ez igaz is. S hogy a földművelőnek, a gazdának nincs szüksége polgári iskolára, csodálatos feltevés! Hiszen éppen

azért emelték a polgári iskolát, hogy a község jövője elemeinek megadja a kellő értelmi fejlettséget. S hogyan állítsák fel akkor a magasabb osztályokat, ha nincs kinek?

Az értesítőből azonban kimaradt, nem lehet tudni miért, a növendékek névsora. Statisztikai adatok vannak, de névsor nincs. Ebből tudjuk meg, hogy az összesen 32 fiú s 20 leány járt a polgári iskolába.

S M.-Berénynek tizenkétezer lakosa van.

Petőfi ünnepély.

A mezőberényi diák-ifjúság Petőfi ünnepélyt rendezett, a mi igen szépen sikerült. Volt nagy közönség, de még sem láttuk azt, hogy a lakosság nagyrésze megértette volna az ünnepély jelentőségét. És az egyesületek. Egy ilyen hazafias, nagyszabású ünnepélyen talán a körök testületileg, esetleg zászló alatt jelenhettek volna meg. De nem igen láttuk. Pedig az egyesületeknek, a mint tudjuk, a falragaszokon kívül, külön litografált meghívó s felhívás ment, s mégis közönyösség volt az eredménye. Az ünnepély vasárnap délelőtt volt, de a helyett, hogy a templomból egyenesen az ünnepély színhelyére ment volna a közönség, háza tartott s csekély része szálíngózott a tábla elé. Az előjáróságot pedig a három jegyző képviselte. A »bírák és esküdt uraimék« feleslegesnek tartották a megjelenést. Ez is szép.

Vagy talán nem vették komolyan a hiányzókat az ünnepélyt, mert diákok rendezték? Ez még szebb lenne!

Iparos táncmulatság.

A mezőberényi iparos-ifjúság a Petőfi-ünnepély előtt táncmulatságot rendezett.

A tánczot megelőzőleg a mezőberényi diák-ifjúság szerepelt, a rendezőség felkérésére.

A mezőberényi iparos-ifjúság okvetlen bir annyi műveltséggel, mint más községek iparos ifjúsága, talán többel is. Annál feltűnőbb volt, hogy egyes elemek kikeltek a rendezőség eljárása miatt, hogy a diák-ifjúság szerepelt. »Nem kellenek urak, tudunk mi magunknak mulatságot csinálni.« Ez volt némelyek szálló igéje. Pedig a diák-ifjúság szeretettel és őszinte barátsággal ment oda. S talán jobban is felfoghatná az iparos-ifjúság a diák-ifjúság közeledését, mely jövődöbéli társadalmi egyetértés első jele.

Megedő.

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

Ámbár jól tudom, hogy egy kórházi orvosnak nincs szüksége egy szegény ember köszönetére, mégis el nem mulaszthatom, hogy dr. *Orley* úrnak a legmélyebb és leghálásabb köszönetemet ne fejezzem ki, a ki engemet öt héten át a békésmezei kórházban súlyos bajomban emberfeletti lekiismeretességgel és tudással gyógyított, ugy, hogy csak az ő becsületes, fáradságos nem ismerő munkája adott vissza az életnek. Fogadja ezért tőlem köszönetemet s a kornak azt kívánom, hogy sok ily becsületes orvost adjon az isten neki.

Gyulán, 1900. júl. 31.

Tisztelettel:
Mialai Gáspár.
gyulai lakos.

Séta a népkertben!

»Miről nem zengett már az ének, mióta lant és duda szól!...« Nem akarok »hézagot« pótolni, mert amit mondani akarok,

azt már egyszer mások is mondták s így meg vagyok kímélve fantáziámat megerősíteni, hogy »kitaláljak« valamit (a rekkenő hőségben nyomott agyműködéssel különben is kúszat volna valami okosat kitalálni) hanem szépen kitaposott ösvényen haladok.

E lap hasábjain már egy ízben szellőztetve lett a népkert-mizéria s úgy látom foganatja lett, mert mi tfrés-tagadás, legalább azóta annyi világhosszág lőn, hogy már nem kell sötétségben botorkálni.

Folytatom a kijelölt irányt, mert eddig az csak fél vírmány; a teljes boldogsághoz még csak az hiányzik, hogy mentől kevesebb port nyeljünk! Ugyanis a mióta a magas izzó-alias recte irlámpás tündéri fényt áraszt a rondeau körül, azóta rengeteg közönség keresi fel esténként a népkertet és annak legnagyobb része ott torlódik össze a hol világhosszág van; ezáltal valóságos porfelhők származnak, melyek a sétát elviselhetetlenné teszik. E bajon kevés költséggel lehetne segíteni: legalább a rondeau körüli részt kellene naponta 6 óra után felocsóztatni, mi által a boldogság — a rondeau körül — teljes lesz.

És most jön a nagyszerű eszmém! Ha a nagyérdemű tanács e költségre a budgetben nem tudna tételt szorítani, úgy előállok azon propozícióval, hogy a zenészek módjára, (kik betenként kétszer járnak hatósági engedélyvel gyűjtő ivvel holmi eltörött cimbalom, klarinét, bacybóg stb. javítási költségek fedezésére) bocsásson ki gyűjtő-ivet a locsolási költségek fedezésére is és biztos ragyok benne, hogy a nagy közönség szívesen támogatja ebbeli működésében, mert ily tikasztó meglebben a népkert valóságos éltető menedéke az elcsigázott emberiségnek. Kevés város dicsekedhetik azzal, mint a mi kedves kis városkán, hogy ugyszólván a kellő közepén van ily gyönyörű kis üdülőhelye, hol esténként kellemes üdülőhelyet talál a napi fáradsalmak után; és ha már meg van az üdítő liget, ne tegyük azt indolentiával élvezhetetlenné!

Zóna.

P. S. Ha az ajánlatom nem találna kellő méltánylásra, úgy figyelmébe ajánlom a n. é. tanácsnak a bécsi község-tanács legújabb kiadott rendeletét, mely szerint a tisztelt című hölgyek köteleztesseken ruhaikat jómagastra emelni, (hony soít qui maly peuse) hogy legalább ezzel is kevesebb por verődjék fel!

Kiadótulajdonos: Dr. Frankó László.

A békési járás főszoigabrájától.

4502—1900.

Pályázati hirdetés.

Békésvármegye békési járáshoz tartozó **Körös-Tarasa** nagyközségben üresedésébe jött évi 1200 korona fizetés, 400 korona lakbérrel és szabályrendeletileg megállapított látogatási díjjakkal javadalmazott

másod községi orvosi állásra,

mely állással a halottkémi teendők ellátása van összekötve, ezenel pályázatot nyitok.

Felívom pályázókat, hogy képesítéseket, eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi szeptember 1-ig adják be.

A választás **Körös-Tarasa** község-házánál 1900. évi szeptember 6-án d. e. 9 órakor fog megejtetni.

Békésen, 1900. július 23-án.

Popovics Szilveszter,

31 1—3

főszoigabrá.

H I R D E T É S E K.

Remingtonista 29 2-2

ügyes, szakképzett, jó kézírású, különböző irodákban már alkalmazva volt, jelenleg közgazgatásnál van, irnokul, esetleg gyakoronokul ajánlkozik. Czim a szerkesztőségénel.

Nagy butor eladás.

Rendkívüli olcsó árak!

JELINEK B. A. és FIA

butor-árúházában

Budapest, VII. ker., Kerepesi-ut 8. szám,

— földszinti helyiségek. —

30 2-3

Jó házból való és polgári iskolát járt
fiúk fizetéssel

tanonczul

felvételnek.

Czim a kiadóhivatalban.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 $\frac{1}{2}$, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-cséplőgépek, lóheró-cséplők, Usztító-rosták, konyolyozók, kaszálok és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, szalmakazalozók.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Rendelen Arjegyzőkhöz kőd-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

9 5-12

Amateurök

nem találnak megbízhatóbb vételi forrást
fényképészeti cikkekben

mint

BLOCH A. ARADON,

fénykép-cikkek, papir- és műkereskedése, saját
modern berendezésű könyvnyomda.

240 oldalra terjedő képes árjegyzék 60 fillér portó-
mentesen, mi az első rendelésnél visszatérítettik.

Fizetőképes revőknek fizetési kedvez-
mények. Hivatásos fényképészeknek ár-
kedvezmények. Laboratorium az üzlet-
ben. Első oktatás ingyen. Kidalgozások
és sokszorosítások jutányosan. Minden
fénykép cikik friss minőségben raktá-
ron. Kodak, Schlessner, Kurtz, Non-
pareille és egyéb cikkek. — Naponta
pontos expedíció.

Összeköttetésem az elsőrendű gyárakkal bármely más
28 2-10 czéggel versenyképessé tesznek.

HIRDETÉS.

Friedenstein-féle kereskedelmi iroda
BUDAPEST, VII. ker., Damjanics-utca 33. sz.

Megszerzi a legelső külföldi czégek képviseletét
és ajánl alkalmas képviselőket. Megbízható informa-
ciók czégek és magánosok felett. Kétes és mult köve-
telések behajtása. Kutatások.

Bővebbet 10 fillér beküldése ellenében portó-
mentesen.

23 3-6

M.K. EGYETEM VEGYTANI INTÉZETE:

A KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI

HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA

BICARBONAT

ÁSUÁNYVIZ

KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDÉGLÖKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Kapható Gyulán: Zuzmann János, Ferentzy Alajos
és ifj. Kohlmann Ferencz fűszerkereskedésében.

13 4-12